

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

فرستنده: جهانگیر محبی

نگارش: بهروز نظری

۱۶ دسمبر ۲۰۱۱

لغو مجازات اعدام برای مومیا ابوجمال نویسنده و خبرنگار دریند

اعتراض به سیستم قضائی ناعادلانه امریکا

نباید فراموش کرد که لغو مجازات اعدام ابوجمال گام مهمی علیه مجازات اعدام در ایالات متحده و سراسر جهان

است. شکست تلاش‌های ۳۰ ساله برای اعدام ابوجمال یک پیروزی شیرین برای همه مخالفان مجازات اعدام، یک گام بزرگ در افشای بربریت نظام قضائی / اجتماعی ایالات متحده، و سکونی برای گسترش مبارزه برای لغو مجازات اعدام است.

پیروزی تلخ و شیرین برای مومیا ابوجمال

مومیا ابو جمال اعدام نخواهد شد. در روز چهارشنبه اعلام این خبر که دادستان های ایالات متحده سرانجام و زیر فشارهای محلی و بین‌المللی، به شکست تلاش های سی ساله خود برای اعدام مومیا ابوجمال اعتراف کرده اند، با استقبال و شادمانی همه طرفداران مومیا ابو جمال، فعالان ضد نژاد پرستی و مخالفان مجازات اعدام در ایالات متحده و دیگر نقاط جهان روبرو شد. این پیروزی شیرین اما تلخ نیز هست، چرا که سیستم قضائی ناعادلانه این کشور امکان بررسی پرونده ابو جمال در یک دادگاه تجدید نظر و آزادی حتمی وی را سلب کرده است. ابو جمال در زندان باقی خواهند ماند و طبق معامله انجام شده بین دادستان و دادگاه مابقی زندگی خود را در زندان به سر خواهد برد. حتی لغو مجازات اعدام ابو جمال آثار و علایم سیستم قضائی مبتنی بر نابرابریهای عظیم اجتماعی ایالات متحده را بر خود دارد. سیستم قضائی ایالات متحده اما واقعیت‌های نظام حاکم بر این کشور و شکاف موجود طبقاتی، نژادی و سیاسی آنرا باز می‌تابد.

مومیا ابوجمال خبرنگار و فعال سیاسی و سرشناس‌ترین زندانی سیاسی ایالات متحده است. او در سن پانزده سالگی به حزب انقلابی پلنگ سیاه پیوست. ابوجمال همچنین یک خبرنگار ممتاز رادیو و به هنگام بازداشت رئیس انجمن خبرنگاران سیاه پوست در فیلادلفیا بود. به خاطر فعالیت‌هایش در دفاع از حقوق جامعه سیاهان فیلادلفیا مردم به او لقب "صدای بی صدایان" را داده بودند. همین فعالیت‌های خستگی و آشتی ناپذیر او علیه نژاد پرستی و خشونت پولیس بود که خشم آشکار شهردار نژادپرست فیلادلفیا و اداره پولیس این شهر علیه ابو جمال را برانگیخته بود. مومیا ابو جمال در تاریخ ۹ دسمبر ۱۹۸۱ میلادی به اتهام قتل دانیل فالکنر، یک افسر پولیس در شهر فیلادلفیا، بازداشت شد. دستگاه فاسد قضائی و پولیس فیلادلفیا در یک اقدام سازمان یافته از بروز و انتشار اسناد و مدارکی که بی‌گناهی ابو جمال را تصدیق می‌کردند، جلوگیری کرد. این نکته که گلوله‌هایی که باعث قتل دانیل فالکنر شده بود نمی‌توانسته از اسلحه ابو جمال شلیک شده باشد نادیده گرفته شد. پولیس حتی نیازی به این ندید که نشان دهد و ثابت کند که آیا حتی گلوله ای از اسلحه ابو جمال شلیک شده است یا نه. شاهدانی که گفته بودند که ابو جمال قاتل نیست نه تنها به دادگاه احضار نشدند بلکه توسط پولیس تهدید شدند که در صورت شهادت به نفع ابو جمال بازداشت خواهند شد. بسیاری از شاهدانی نیز که در دادگاه اول شرکت کرده و به سود دادستان وقت و پولیس فیلادلفیا شهادت دادند بعدا اعلام کردند که تنها زیر فشار و تهدید به چنین کاری اقدام کرده بودند. در کنار این قاضی دادگاه اول ابو جمال، یعنی آلبرتو سابو، به قاضی جلد شهرت داشت. او بیش از هر قاضی دیگری در ایالات متحده حکم اعدام صادر کرده بود و اکثر قربانیان او شهروندان سیاه و لاتین بودند. آلبرتو سابو که همچنین عضو سازمان "نظم برادری پولیس" بود از اختصاص بودجه برای تحقیق حول حادثه قتل فالکنر ممانعت کرده و همچنین با مسدود کردن فرصت ابوجمال برای دفاع از خود حکم خود را از پیش صادر کرده بود. در تصمیم دیگری که از جمله رسوائی‌های بزرگ و در عین حال روزمره سیستم قضائی ایالات متحده به شمار می‌رفت، هیأت منصفه دادگاه

ابوجمال تنها مرکب از کسانی بود که از قبل نسبت به صدور حکم اعدام برای ابو جمال تعهد داده بودند. همچنین نباید فراموش کرد که تنها دو تن از اعضای هیأت منصفه دادگاه ابوجمال سیاه پوست بودند، این در حالی است که نزدیک به نیمی از جمعیت این شهر سیاه پوست هستند.

تحقیقات بعدی نشان دادند که اد رندل، دادستان وقت فیلادلفیا و مسئول پرونده ابو جمال، عمدا و بشکل سیستماتیک اعضای سیاه پوست هیأت منصفه در این منطقه را عزل می کرده است. تحقیق مبسوط دیگری توسط پاتریک اوکانر، یک خبرنگار امریکائی، تناقضات مهم در پاپوشی که دستگاه قضائی و پولیس فیلادلفیا برای ابوجمال ساخته بودند را برملا کرده بود. بر اساس این تحقیق که در سال ۲۰۰۸ انتشار یافت قاتل نه ابوجمال بلکه فردی بود به نام کنث فریمین بود. فریمین در سال ۱۹۸۵ به شکل مرموزی کشته و جسد او در یک زمین متروکه انداخته شده بود. تحقیقات اوکانر همچنین ثابت می کند که قاضی دادگاه ابوجمال نه تنها تمایلی به بررسی پرونده ابو جمال نداشته بلکه تمام تلاش خود را روی جلوگیری از افشای جزئیات پرونده متمرکز کرده بود. در یک کلام قاضی آلبرتو سابو حکم اعدام ابو جمال را پیش از آغاز دادگاه صادر کرده بود.

فشارهای محلی و بین المللی، مبارزه خستگی ناپذیر مدافعان ابوجمال به ویژه مقاومت درخشان مومیا منجر به این شد تا دادگاه فدرال منطقه حکم اعدام را در دسمبر سال ۲۰۰۱ لغو کند. بنا به قضاوت دادگاه فدرال امریکا جمله بندی های ضعیف فرم نظر خواهی از اعضای هیأت منصفه، و همچنین دستور العمل گمراه کننده آلبرتو سابو به هیأت منصفه دادگاه ابوجمال غیر قانونی بوده و چنین ابهامی را ایجاد می کرده که گویا هیچی ک از اعضای هیأت منصفه نمی توانسته اند علیه محکومیت اعدام رأی بدهند. دو دادگاه تجدید نظر متشکل از سه قاضی این تصمیم لغو مجازات اعدام ابوجمال را تائید کردند. با اینهمه دادستان منطقه تصمیم گرفت تا علیه این تصمیم اعتراض کرده و پرونده را به دادگاه عالی ایالات متحده ارجاع دهد. دادگاه عالی ایالات متحده نیز تصمیم لغو مجازات اعدام ابو جمال را تصویب کرد و به دادستان ۱۸۰ روز فرصت داد که یا در تلاش برای اعدام ابوجمال تقاضای یک بازخواست جدید کند و یا با حبس ابد تا هنگام مرگ برای ابوجمال موافقت کند. ست ویلیامز، دادستان مسوول پرونده ابو جمال در پایان اعلام کرد که بین "بد و بدتر"، یعنی آزادی احتمالی ابوجمال در صورت تشکیل یک دادگاه تجدید نظر، و حبس دائم او تا هنگام مرگ، او و مؤکلش (خانواده دانیل فالکنر) بد را برگزیده اند. انتقام طلبی و خشونت ویلیامز حتی پس از شکست او همچنان ادامه داشت. مبارزه برای آزادی بی قید و شرط و فوری ابوجمال اکنون وارد مرحله تازه ای شده است. لغو مجازات اعدام او پس از ۳۰ سال مبارزه نشان می دهد که حکم اعدام او از همان ابتداء غیر قانونی بود. بی عدالتی علیه او اما همچنان با ادامه بازداشت او و عدم برخورداری از ابتدائی ترین حقوق و از جمله هواخوری و ملاقات حضوری با خانواده اش ادامه دارد. با وجود این نباید فراموش کرد که لغو مجازات اعدام ابوجمال گام مهمی علیه مجازات اعدام در ایالات متحده و سراسر جهان است. شکست تلاش های ۳۰ ساله برای اعدام ابوجمال یک پیروزی شیرین برای همه مخالفان مجازات اعدام، یک گام بزرگ در افشای بربریت نظام قضائی / اجتماعی ایالات متحده، و سکوتی برای گسترش مبارزه برای لغو مجازات اعدام است